

Isus Cristos Acelaşı Ieri, Azi Şi În Veci

de

Rev. William Branham

CUVÎNT ÎNAINTE

Această carte a fost scrisă astfel ca fiecare care o citește poate să știe că Isus Cristos încă Salvează și Vindecă oameni.

Aceasta este credința mea că El are să apară din nou în curînd.

Această carte spune cum a ales El un băiat sărac și l-a chemat la slujba lui, cum a fugit băiatul de El pentru o vreme și apoi s-a întors cu toată inima către El.

RUGĂCIUNE

Oh Tată în Ceruri, te rog să binecuvintezi pe fiecare care citește această carte.

Lasă ca ei să ştie că Tu o să chemi o Biserică puternică în curînd, aşa cum noi nu am văzut niciodată.

Noi încă Te credem.

Crează un dor în fiecare inimă și, Oh Cel Neprihănit, ajută pe umilul tău slujitor să aducă mesajul Tău înainte.

Eu ştiu că Tu m–ai ascuns în pipirig, cum l–ai ascuns Tu pe Moise pentru ceva scop.

Aşa că Tată, ajută–mă să glorific numele tău, că eu cer aceasta în Numele lui Isus.

Amin.

Isus Cristos Același Ieri, Azi și În Veci

Eu m-am născut în Cumberland County, Kentucky, într-o cabană mică de bușteni. Tatăl meu și mama mea au fost căsătoriți tineri și eu eram primul copil. Mie mi s-a spus de către mama că odată când eu eram numai cam de șase luni, și tata era plecat de acasă, noi am fost împotmoliti de zăpadă în munți pentru câteva zile. Noi nu am mai avut alimente și mama devinea mai slăbită tot timpul. La urmă ea se gîndeau că a venit sfîrșitul. Ea a spus că ea a adunat toate hainele noastre și hainele de pat și luîndu-mă în brațele ei ea le-a înfășurat toate în jurul nostru astfel ca noi să ne putem ține atât de cald cît era posibil.

Dragă cititorule, eu cred că acela ar fi fost sfîrșitul dacă iubitorul nostru Salvator nu ar fi venit pe scenă la acel timp. Dar El este întotdeauna aproape și apare la momentul potrivit. El a vorbit unui scump vecin bătrân cu inimă sfîntă și i-a spus să vină și să vadă de ce acolo nu ieșea fum afară din coșul nostru pentru ultimele câteva zile. Când el a ajuns și și-a croit drum în cabană el a găsit pe mama și pe mine aproape morți. El a adus ceva lemne și a făcut un foc. Apoi el s-a întors la cabana lui să ne aducă ceva alimente. Curînd noi am fost pe drumul nostru de întărire și sănătate iarăși. Laudă Numelui Lui pentru aceasta.

Curînd după aceea noi am părăsit statul Kentucky și ne-am mutat la Indiana. Tata s-a dus să lucreze pentru un fermier lîngă Utica, Indiana. Noi am locuit acolo cam un an și apoi ne-am mutat mai departe în jos în valea Ohio. Au trecut câțiva ani și eu am crescut ca să fiu un băiat de o mărime bună când Dumnezeu mi-a vorbit.

Eu eram în drumul meu într-o seară să car apă acasă de la șopru, care era cam la un bloc de oraș de casă. Cam la jumătatea

drumului între casă și sopru acolo stătea un plop bătrân. Eu tocmai am ajuns acasă de la școală în seara aceea și ceilalți băieți vecini se duceau afară la vechea baltă să pescuiască. Eu plîngeam să mă duc dar tata a spus că eu trebuia să car apă. Eu m-am oprit sub pom să mă odihnesc cînd dintr-o dată am auzit vîntul suflînd frunzele. Eu știam că acesta nu sufla în vreun alt loc. Se părea a fi o după-amiază foarte liniștită. Am pășit înapoi de la pom și am observat că un loc cam de mărimea unui butoi părea să sufle prin frunzele copacului. Apoi acolo a venit un glas zicînd: "Niciodată să nu bei, să nu fumezi, sau să-ți defăimezi trupul tău în vreun fel, căci Eu am o lucrare pentru tine cînd tu devii mai în vîrstă."

Așa m-a speriat aceasta că, am fugit acasă dar eu niciodată nu am spus la cineva despre asta. Eu nu am putut niciodată să beau sau să fumez. Eu cred că Dumnezeu o să facă o mare lucrare în zilele din urmă.

Cînd am devenit destul de în vîrstă să merg afară cu companie tînără, ei mă tachinău și ziceau că eu eram un sissy că nu fumam sau beam. Ei spuneau căci chiar și fetele ar fuma și că ele aveau mai mult nerv decît aveam eu. Mie îmi era rușine atunci să le spun ce a avut loc în viața mea. Dar, dragi prieteni, eu desigur că obțin glorie din a spune lumii despre aceasta astăzi. Aleluia!

Cam la vîrsta de patrusprezece ani eu am fost rănit serios în timp ce vînam. Eu am petrecut șapte luni în spital. Dumnezeu s-a ocupat de mine dar eu nu am dat ascultare. Chemarea a devenit mai mult și mai mult reală pentru mine. Dar ne fiind crescut într-o casă Creștină eu am încercat să-i rezist. De multe ori am auzit eu, acel glas liniștit chemîndu-mă, dar eu îl respingeam. Eu am ajuns așa căci cu greu puteam suporta chiar să aud biserică menționată.

Într-o zi eu am decis că am găsit o cale să scap de acea chemare. Eu mergeam afară în vest să lucrez la o fermă.

Prietene, Dumnezeu este tot atât de mare acolo cum este el în orice loc. Fie ca voi să profitați prin experiența mea. Când El vă cheamă, răspundeți-i Lui.

Într-o dimineată de Septembrie în anul 1927, eu i-am spus mamei că eu mergeam la o călătorie de camping la Tunnel Mill, care este cam la patrușprezece mile de Jeffersonville unde am locuit noi în acel timp. Eu deja am planificat o călătorie la Arizona cu ceva prieteni. Când mama a auzit vești de la mine iarăși, eu nu eram la Tunnel Mill ci în Phoenix, Arizona, fugind de Dumnezeul Dragostei. Viața de fermă a fost foarte bună pentru o vreme, dar aceasta în curând s-a învechit, ca orice altă plăcere din lume. Însă eu pot să spun aici, Laudă lui Dumnezeu, că experiența cu Isus devine mai dulce și mai dulce tot timpul și niciodată nu se învechește. Isus dă pace desăvîrșită și confort întotdeauna.

De multe ori am auzit eu vîntul suflînd prin pinii înalți. Se părea de parcă eu puteam auzi glasul Lui chemînd la o parte afară în pădure, zicînd, "Adame, unde ești tu?" Stelele păreau a fi așa de aproape încît le puteai culege cu mâinile tale. Dumnezeu părea să fie așa aproape.

Un lucru care pare a însemna atât de mult pentru mine încă pe acolo în acea țară sătumită drumurile în desert. Dacă tu vreodată ieși din drum, te pierzi atât de ușor. De așa de multe ori turiștii văd flori micuțe de desert și se duc jos de pe șosea să le culeagă. Ei rătăcesc în desert și sătumită pierduți și uneori mor de sete. Așa este aceasta pe calea Creștină – Dumnezeu are un drum. El vorbește despre acesta în Isaia, capitolul 35. Acesta este numit "Drumul Sfinteniei". De multe ori plăceri micuțe din lume vă atrag jos de pe drum. Atunci voi ați pierdut experiența voastră cu Dumnezeu. În desert cînd voi sănăteți pierduți, acolo apare uneori un miraj. Pentru oamenii care mor de sete, mirajul va fi un rîu sau un lac. De multe ori oamenii aleargă după ele și cad în ele doar ca să afle că ei se scaldă într-un nisip fierbinte. Uneori Diavolul vă

arată ceva care el spune că este o distracție. Aceea este doar un miraj, este ceva care nu este real. Dacă voi ascultați o să vă aflați îngrämadind numai întristări pe capul vostru. Nu asculta de el, dragă cititorule. Crede pe Isus care dă apă vie pentru cei ce înfometează și însetează.

Într-o zi eu am primit o scrisoare de acasă spunându-mi că unul din frații mei era foarte bolnav.

Acesta era Edward, acela după mine. Desigur că eu mă gîndeam că nu era serios, aşa că eu credeam că el va fi bine. Dar într-o seară cu cîteva zile mai tîrziu cînd eu veneam din oraș aşa cum am trecut prin sala de mese la fermă eu am văzut o hîrtie pe masă. Eu am luat-o sus. Am citit, "Bill, vino afară la pășunea de nord. Foarte important." După ce am citit notița un prieten și cu mine am mers afară la pășune. Prima persoană pe care am întîlnit-o era un bătrân fermier Lone Star care lucra pe fermă. Numele lui era Durfy, dar noi îl chemam "Pop." El avea o expresie tristă pe față cînd el a zis, "Billie, băiete, eu am vești rele pentru tine." La acel timp șeful de echipă a venit pășind în sus. Ei mi-au spus că tocmai a sosit o telegramă spunând despre moartea fratelui meu.

Dragă prietene, pentru un moment eu nu mă puteam mișca. Aceasta era prima moarte în familia noastră. Dar eu vreau să spun că primul lucru la care m-am gîndit era dacă el a fost pregătit să moară. Așa cum m-am întors în jur și m-am uitat peste preria galbenă, lacrimi îmi curgeau pe obrajii. Cum mi-am reamintit cum ne luptam noi împreună cînd eram copii mici și cît de greu era pentru noi.

Noi mergeam la școală cu deabia să ne ajungă să mîncăm. Degetele ne erau ieșite din ghete și noi trebuia să purtăm paltoane vechi prinse sus la gîn deoarece noi nu aveam cămăși pe noi. Cum deasemeni mi-am amintit că într-o zi Mama avea ceva floricele de porumb într-o găletușă pentru ujina noastră. Noi nu am mîncat cu ceilalți copii. Noi nu ne puteam permite mîncare

cum aveau ei. Noi întotdeauna ne strecuram peste deal și mîncam. Eu îmi amintesc că în ziua cînd noi aveam floricele de porumb ne gîndeam că aceasta era o adevărată cinste. Astfel ca să fiu sigur că eu am partea mea din aceasta eu am ieșit înainte de amează, mi-am luat o mînă bună înainte ca fratele să-și ia partea lui.

Apoi stînd acolo uitîndu-mă la preria arsă de soare eu m-am gîndit la toate acele lucruri și m-am întrebat dacă Dumnezeu l-a luat la un loc mai bun. Atunci iarăși Dumnezeu m-a chemat, dar ca de obicei eu am încercat să mă împotrivesc.

Eu m-am pregătit să vin acasă pentru funeralii. Cînd Rev. McKinny de la Biserică Port Fulton, un om care este întocmai ca un tată pentru mine, a predicat funeralul lui și a menționat că “Ar putea exista unii aici care nu cunosc pe Dumnezeu, și dacă aşa, să-l accepte acum.”

Oh cum mi-am strîns scaunul, Dumnezeu se ocupa de mine iarăși. Dragă cititorule, cînd El cheamă, răspunde-I.

Eu nu voi uita niciodată cum sărmanul Tata și Mama au plîns după funeralii. Eu voiam să merg înapoi în Vest dar mama m-a implorat aşa de tare să stau că în sfîrșit eu am consimțit să stau dacă eu puteam găsi de lucru. Eu curînd am obținut o slujbă la Compania de Servicii Publice din Indiana, unde eu sănă angajat acum.

Cam doi ani mai tîrziu în timp ce examinam contoare în atelierul de contoare la Lucrările de Gaz în New Albany eu am fost toropit de gaz și pentru câteva săptămîni am suferit din cauza aceasta. Eu am mers la toți doctorii pe care i-am cunoscut. Eu nu puteam să obțin ușurare. Eu am suferit de stomac cu acid, cauzat de la efectele de gaz. Aceasta a devenit mai rău tot timpul. Eu am fost luat la specialiști în Louisville, Ky. Ei în final au zis că era apendicita și au zis că trebuie să am o operație. Eu nu puteam să o cred, deoarece eu niciodată nu am avut o durere în partea mea. Doctorii au spus că ei nu puteau face mai mult

pentru mine pînă cînd am o operație. În final am fost de acord să o am făcută dar am insistat ca ei să folosească o anestezie locală astfel ca eu să pot privi operația.

Oh, eu vroiam pe cineva care cunoștea pe Dumnezeu să stea lîngă mine. Eu am crezut în rugăciune dar nu puteam să mă rog. Așa că lucrătorul de la Prima Biserică Baptistă a mers cu mine la sala de operații.

Cînd ei m–au luat de la masă la patul meu eu am simțit că devin mai slăbit tot timpul. Inima mea deabia mai bătea. Eu am simțit Moartea peste mine. Respirația îmi devinea mai scurtă tot timpul. Eu știam că am ajuns la capătul drumului meu. Oh prietene așteaptă pînă cînd ajungi odată acolo și atunci te vei gîndi la o mulțime de lucruri pe care le–ai făcut. Eu știam că eu nu am fumat niciodată, sau băut sau să fi avut ceva patimi necurate dar eu știam că eu nu eram gata să întîlnesc pe Dumnezeul meu.

Prietenul meu, dacă tu ești numai un membru rece formalist de biserică tu vei ști cînd vei ajunge sfîrșitul că tu nu ești gata. Așa că dacă asta este tot ce știi tu despre Dumnezeul meu, eu îți cer chiar aici să cobori jos pe genunchi și cere lui Isus să–ți dea acea experiență de a fi Născut din nou, ca aceea despre care El i–a spus lui Nicodim în Ioan, capitolul 3, și oh cum vor suna clopotele bucuriei – Laudă Numelui Lui.

A început să devină tot mai întuneric în camera de spital de parcă aceasta era într-o pădure mare.. Eu puteam auzi vîntul suflînd prin frunze, totuși aceasta se părea la o mare depărtare în pădure. Voi poate ați auzit un suflu de vînt suflînd frunzele, venind mai aproape și mai aproape de voi.

Mă gîndeam, "Păi, aceasta este moartea care vine să mă ia." Oh! sufletul meu urma să întîlnească pe Dumnezeu, eu am încercat să mă rog dar nu puteam.

Vîntul a venit mai aproape, mai tare și mai tare. Frunzele s–au scuturat și cu totul dintr–o dată eu eram dus.

Se părea atunci că eu eram iarăși un băiețăș desculț, stînd în cărarea aceea sub același pom. Eu am auzit același glas care a zis, "Niciodată să nu bei sau să fumezi." Și frunzele pe care le-am auzit erau aceleași care au suflat în acel pom în ziua aceea.

Dar de data aceasta glasul a zis, "Eu te-am chemat și tu nu ai vrut să mergi." Aceasta s-a repetat a 3-a oară.

Atunci am zis, "Doamne, dacă Tu ești acesta, lasă-mă să merg iarăși înapoi pe pămînt și eu voi propovădui Evanghelia ta de pe acoperișurile caselor și la colțurile străzii. Eu voi spune la fiecare despre aceasta!"

Cînd a trecut această vedenie, eu am aflat că niciodată nu m-am simțit mai bine. Chirurgul meu încă mai era în clădire. El a venit și s-a uitat la mine și a fost surprins. El arăta de parcă el se gîndeia că eu aş fi mort, apoi el a zis, "Eu nu sănăt un om care merge la biserică, practica mea este aşa de mare, dar eu știu că Dumnezeu l-a cercetat pe acest băiat." De ce a spus el asta, eu nu știu. Nimeni nu a spus ceva despre aceasta. Dacă eu știam atunci ceea ce știu eu acum, eu m-aș fi ridicat din acel pat strigînd Laudă Numelui Său.

După cîteva zile mi s-a permis să mă întorc acasă dar eu încă eram bolnav și am fost forțat să port ochelari pe ochi din cauza astigmatismului. Îmi tremura capul cînd mă uitam la orice lucru pentru un moment.

Eu am început să caut și să găsesc pe Dumnezeu. Eu am mers de la biserică la biserică încercînd să găsesc vreun loc unde era o chemare la altar de modă veche. Partea tristă era că eu nu puteam găsi nici una. Eu am spus că dacă eu eram vreodata un Creștin, eu voi fi unul într-adevăr. Un lucrător care m-a auzit făcînd remarcă a zis, "Acum Billy băiete, tu vei merge jos în Fanatism." Eu am spus că dacă eu am vreodata religie eu am vrut să o simt cînd a venit întocmai cum au făcut ucenicii.

Oh laudă numelui Lui. Eu am primit religie mai tîrziu și eu încă o am, și prin ajutorul lui eu o voi păstra aceasta întotdeauna.

Într-o noapte eu am devenit aşa de flămînd pentru Dumnezeu și o reală experiență încît eu am mers afară la vechiul şopru în spatele casei și am încercat să mă rog. Eu nu ştiam cum să mă rog atunci astfel că eu am început să vorbesc cu El cum aş face cu oricare altul. Cu totul dintr-o dată acolo a venit o lumină în şopru și aceasta a format o cruce și glasul din cruce mi-a vorbit într-o limbă pe care eu nu o înțelegeam. Atunci aceasta s-a îndepărtat. Eu eram fascinat. Cînd eu mi-am revenit, iarăși m-am rugat, "Doamne dacă acesta ești tu, te rog vino și vorbește-mi iarăși." Eu îmi citem Biblia de cînd eram acasă de la spital și eu am citit în Ioan 4, "Preaiubiților nu credeți toate duhurile, ci încercați dacă ele ar fi de la Dumnezeu."

Eu ştiam că un duh mi-a apărut mie, și cum m-am rugat acesta a apărut iarăși. Atunci mi se părea că de acolo s-au ridicat o mie de livre de pe sufletul meu. Eu am sărit sus și am fugit în casă și se părea de parcă eu alergam în aer.

Mama a întrebat, "Bill, ce ți s-a întîmplat?" Eu am răspuns, "Eu nu ştiu dar e sigur că mă simt bine și ușor." Eu nu puteam să mai stau în casă. Eu trebuia să ies afară și să alerg.

Eu ştiam atunci că dacă Dumnezeu vroia ca eu să propovăduiesc el m-ar vindeca, astfel eu am mers la o biserică care credea în ungere cu ulei și eu am fost vindecat instantaneu. Eu am văzut atunci că ucenicii aveau ceva ce mulți dintre lucrători nu au astăzi. Ucenicii erau botezați cu Duhul Sfînt și aşa puteau vindeca pe bolnavi și să facă minuni puternice în numele Lui. Astfel eu am început să mă rog pentru botezul cu Duhul Sfînt și l-am primit.

Într-o zi cam cu șase luni mai tîrziu, Dumnezeu mi-a dat dorința inimii mele. El mi-a vorbit într-o mare lumină spunîndu-mi să merg să propovăduiesc și să mă rog pentru

bolnavi iar El îi va vindeca indiferent de boala pe care o aveau ei. Eu am început să predic și să fac ce mi-a spus El să fac. Oh prietene, eu nu pot începe să vă spun toate câte s-au întîmplat: Ochii orbilor s-au deschis. Șchiopul a umblat, cancerul au fost vindecate și tot felul de minuni au fost făcute.

Într-o zi la începutul Străzii Primăverii, Jeffersonville, Indiana, după o trezire de două săptămâni, eu am botezat 130 de persoane. Aceasta era o zi caldă de August și acolo erau prezenți cam trei mii de oameni. Eu eram să botez la a 17-a persoană când cu totul dintr-o dată eu am auzit acel glas, liniștit din nou și a zis, "Privește în sus." Cerul era ca bronzul în acea zi de August. Noi nu am mai avut o ploaie cam de vreo trei săptămâni. Eu am auzit glasul din nou, și apoi iarăși a treia oară acesta a zis, "Privește în sus."

Eu am privit în sus și acolo venea din cer o stea mare strălucitoare pe care am văzut-o de multe ori înainte dar despre aceasta eu nu v-am spus. De multe ori eu am spus la oameni despre ea apărînd și ei se rîdeau numai și ziceau, "Bill, tu îți imaginezi numai aceasta. Sau poate că tu ai visat." Dar laudă lui Dumnezeu, că de data aceasta El s-a arătat pe Sine vizibil la toți, deoarece aceasta a venit așa aproape de mine că eu nu puteam nici să vorbesc. După ce au trecut cîteva secunde, eu am strigat și mulți oameni s-au uitat în sus și au văzut steaua chiar peste mine. Unii au leșinat în timp ce alții au strigat iar alții au fugit. Apoi steaua s-a reîntors înapoi pe cer, și locul pe care ea l-a părăsit era cam de cincisprezece picioare patrate, [5 metri-Trans.] și acest loc continua să se miște și să se scuture în jur sau de parcă valuri se rostogoleau. Acolo s-a format în acest loc un nor mic alb, și steaua a fost primită sus în acest nor micuț.

Dragă cititorule, dacă eu aveam măcar loc în această carte să-ți spun despre lucrurile multe care s-au întîmplat, despre cum a fost tabernacolul nostru construit, și multe din puternicile

noastre treziri pe care le-am ținut. Oamenii au venit de departe și de aproape să fie vindecați. Dar eu va trebui ca să fac această carte destul de mică astfel ca ea să se vîndă ieftin și să fie la îndemâna tuturor. Aceste lucruri sunt ca să te lase să cunoști că Isus Cristos este încă același cum era el ieri și azi și va fi în veci, și ca tu să-l crezi și să fii mîntuit. Dacă tu poți, la orice timp când trezirile noastre sunt aproape de tine, te rog să participi la ele.

MĂRTURISIRI

Acum pe paginile următoare voi veți găsi câteva mărturisiri Personale despre cîțiva care au fost vindecați în timpul unora din adunările noastre.

Eu eram în spital în New Albany, Ind. cînd eu am auzit despre Fratele Branham. Eu am fost lovit de o mașină. Practic toate coastele mele erau rupte. Spatele meu răsucit. Eu eram un caz fără speranță, ca pentru ajutor medical.

Fratele Branham s-a rugat pentru mine, și instantaneu coastele mele s-au dus la locul lor, și spatele la fel. Doctorul nu putea să înțeleagă asta. Eu m-am ridicat, mi-am îmbrăcat hainele, am plecat acasă, și am mers la lucru.

Laudă lui Dumnezeu pentru Puterea Lui de Vindecare.

William H. Merrill, 1034 Clark St., New Albany, Ind.

Eu eram oloagă de mulți ani. Eram legată la pat pentru o vreme. Membrele mele erau trase astfel că eu nu puteam umbla. Doctorul a spus că eu nu voi umbla niciodată. Eu am auzit de Fratele Branham și cum Dumnezeu îi răspundeau rugăciunilor lui. Aștfel eu l-am chemat. El și un alt tînăr numit, DeArk, au venit și s-au rugat pentru mine. Imediat membrele mele au fost vindecate. Eu puteam să umblu. Eu încă umblu. Aceasta a fost cu 4 ani în urmă de cînd s-a întîmplat.

Eu îl laud pe Dumnezeu pentru Puterea lui Minunată.

D-na Mary Der Ohanion, 2223 E. Oak St., New Albany, Ind.

Pentru cine ar putea să îl Preocupe.

Eu eram oloagă pentru multă vreme. Membrele mele au fost rupte și eu nu puteam să mai umblu niciodată. Conform cu declarația Doctorului. Fiul meu m-a împins cu scaunul cu rotile, la adunarea Fratelui Bill. În seara aceea am văzut un om să umble care nu a umblat de 18 ani. Eu deasemeni am văzut un om cum și-a primit vedera și a umblat prin biserică fără vreun ajutor. El a fost orb pentru 40 de ani și mulți alții, ologi și tot felul de boli vindecate în seara accea. Astfel cînd mi-a venit timpul să se roage pentru mine, eu am avut credință să cred în Isus, că el era același ieri, azi, și în veci. Fratele Bill s-a rugat pentru mine, m-a apucat de mînă și a zis, "În Numele lui Isus – umblă."

Eu am simțit puterea lui Dumnezeu venind peste mine. Membrele mele care s-au întins drept înaintea mea s-au dus pe dușumea și am început să umblu, și să laud pe Dumnezeu, eu mi-am părăsit vechiul meu scaun cu rotile și am pășit acasă cîteva blocuri de oraș.

D-na T. Hargrove, 149 Spring St., Jeffersonville, Indiana

Eu eram abzisă ca să mor în urmă cu doi ani de cancer. Eu îl cunoșteam pe Fratele Bill de mulți ani. L-am știut să fie o persoană onestă și am fost în multe din adunările lui. Dumnezeu l-a binecuvîntat și a lucrat multe, multe minuni prin el. Eu l-am chemat să se roage pentru mine. Cancerul meu a dispărut.

Eu încă sănătate, laudând și mulțumind lui Dumnezeu.

D-na L. Stinner, Missouri Ave., Jeffersonville, Indiana

Eu am fost abzisă de către doctorul nostru de familie, doar cu câteva ore de trăit. Eu eram bolnavă cam de trei ani cu cancer.

Un om cu numele Wiseheart mi-a spus despre Fratele Bill. El au condus 35 de mile prin zăpadă și gheață ca să ajungă la mine. Cam la timpul cînd ei au ajuns acolo, un număr de prieteni de ai mei și rudenii s-au adunat împreună să mă vadă pentru ultima dată. Fiicele mele mi-au cumpărat hainele mele de înmormîntare în care să mă pună. Eu eram aproape inconștientă cînd Fratele Bill a ajuns acolo. El a cerut tuturor necredincioșilor să ieșe afară din cameră. Atunci el a îngenunchiat și s-a rugat pentru mine. Eu am simțit puterea lui Dumnezeu cînd el și-a pus mâna lui peste a mea, și dintr-o dată am simțit căci cancerul meu era dus.

Eu m-am ridicat în picioare lăudînd pe Dumnezeu pentru puterea lui. Aceasta era cu 4 ani în urmă și eu nu am mai avut nici un cancer de atunci.

Laudă lui Dumnezeu pentru Bunătatea Lui.

D-na Sarah Hoyse, Middletown, Ind.

Eu eram un olog de la naștere. Eu nu puteam niciodată să umblu sau să-mi folosesc mîinile și brațele. Eu am auzit unde Fratele Bill ținea o minunată adunare de vindecare. Eu am participat și am văzut multe lucruri minunate făcute prin credință în Numele lui Isus și punerea mîinilor.

Fratele Bill s-a rugat pentru mine, apoi s-a uitat drept la mine și a spus, "În Numele lui Isus, umblă." Eu am simțit puterea lui Dumnezeu venind peste trupul meu. Eu m-am supus,

și pentru prima dată în viață am început să umblu. Eu eram în vîrstă de 35 de ani.

Dumnezeu în aceste zile din urmă face lucruri minunate.

Lăudat fie numele Lui în veci.

Fetița noastră, Betty, era bolnavă de trei luni. Noi am avut doi doctori renumiți din oraș, dar se părea, că ei nu puteau găsi cauza. Noi de asemenea aveam mulți lucrători remarcabili din oraș și de prin țară să se roage pentru ea. Ea devinea constant mai rău. Apoi noi am trimis la Jeffersonville, Ind., după un om cu numele de Rev. Wm. Branham, care are darul de vindecare Divină. Fratele Bill, cum este el numit, a venit la noi imediat. După ceasuri de rugăciune, el a venit înăuntru și ne-a spus că Domnul i-a arătat o vedenie despre ce să facă pentru micuța noastră Betty. Ea era aproape piele și oase și tremura tot timpul de parcă ea avea tremur paralitic. Fratele Bill ne-a întrebat dacă noi vom crede pe Dumnezeu și ne-am supune la ceea ce a spus El să facem. După ce el s-a rugat și a chemat peste ea numele lui Isus, fetița noastră a fost vindecată imediat. Aceasta era cam cu 10 luni în urmă. Micuța noastră Betty este acum în sănătate perfectă și ea este cît se poate de grasă. Eu voi fi bucuros să scriu la fiecare care se întreabă despre vindecarea ei, sau oricare din vindecările care au avut loc în timpul trezirii pe care Fratele Branham a ținut-o aici în St. Louis în 1945.

Vindecarea care a avut loc în Trezirea din St. Louis se găsește în cartea intitulată "Viziunea Cerească," de Fratele Branham. Fiți siguri să o citiți.

Rev. Robert Daugherty, 2009 Gano Ave. St. Louis, Mo.

PENTRU CINE AR PUTEA SĂ ÎL PREOCUPE:

Eu eram în pat pe spate de 8 ani și 9 luni cu T.B.C. și doctorii au renunțat la mine. Eu de abia cîntăream 50 livre și se părea că toată nădejdea era dusă. Atunci din Jeffersonville, Ind., cam la 35 de mile de casa noastră, a venit Rev. Wm. Branham, într-o vedenie pe care el a văzut-o despre un miel fiind prins în pustie și striga "Milltown" (Acesta este unde eu locuiesc.) Fratele Branham nu a fost niciodată aici și nu știa despre vreunul de aici. Venind înăuntru, el și-a pus mîinile peste mine și s-a rugat, chemînd peste mine numele scumpului nostru Domn Isus. Se părea că ceva m-a apucat și dintr-o dată eu am fost sus și mulțumeam lui Dumnezeu pentru puterea Lui de a vindeca. Eu am ieșit afară pentru prima dată în 8 ani, apoi am fost botezat în rîu, în numele lui Isus Cristos. Eu sănț acum pianistul la biserică Baptistă de aici. Cu mult mai mult merge cu această măreață vindecare. Eu nu am spațiu în această mărturisire ca să scriu totul. Eu voi scrie bucuros și să spun pe deplin la oricine îi interesat în vindecarea mea.

Georgia Carter, Milltown, Indiana.

PENTRU CINE AR PUTEA SĂ ÎL PREOCUPE:

Mie mi s-a făcut o operație și am avut o formă de cancer de la operație. Am făcut tot ce am știut să fac să-mi recapăt sănătatea, dar a eșuat. Soția mea era de asemenea bolnavă și noi am auzit de Rev. Branham și cum lucra Dumnezeu prin el în vindecarea bolnavilor. Noi ne-am dus la casa lui într-o Duminică după-masă cam cu șase luni în urmă, și cînd am ajuns

am găsit pe alții acolo pentru același scop, și fiind vindecați. Apoi noi am avut o discuție cu Fratele Branham și l-am întrebat dacă putea să fie făcut ceva pentru noi. Noi i-am spus că noi eram Catolici dar el ne-a spus că vindecarea Divină era la îndemâna tuturor care vor crede. El ne-a atras atenția la o doamnă Catolică care și-a căpătat vederea de cînd el i-a cerut lui Dumnezeu ca să o ajute, și acum ea citește în tipar mărunt. Ea era aşa de oarbă încît a fost condusă la casa lui. Apoi s-a rugat pentru mine și soția mea și noi am fost vindecați amîndoi. Cancerul meu a dispărut! Noi suntem acum aşa de fericiți și sănătoși și fiecare dimineață mă scol din pat și mă rog 3 ore pentru Fratele Branham și lucrarea lui pentru Dumnezeu. Eu am o întreprindere de electricitate aici în oraș și fiecare Duminică dimineață noi mergem devreme la mass și apoi ne grăbim dincolo de pod la Branham Tabernacle. Noi de asemenea participăm la serviciile de seară și la adunarea de rugăciune de Miercuri seara. Noi avem un timp minunat și se pare că trăim într-o lume nouă. Eu voi răspunde bucuros la orice scrizoare pentru informare asupra vindecării mele.

Louis H. Head, 417 Garnet Court, Louisville, Ky.

Eu vreau să-mi adaug mărturia pentru slava lui Dumnezeu cu privire la vindecarea Divină. Cam pentru trei ani eu am fost atins de eczemă, care a continuat să se răspîndească și să crească mai mare, pînă cînd spatele mîinilor mele și partea de deasupra a picioarelor erau o coajă solidă. Ele erau rău umflate și foarte inflamate. La 11 Aprilie, 1945, Fratele Branham m-a uns și și-a pus mîinile peste mine în rugăciune, dar în loc să mă fac mai bine, am continuat să devin mai rău, și cum eu foloseam alifie pe mîini și pe picioare, mă gîndeam că acela era probabil motivul

că eu nu am fost vindecat. Astfel eu am decis să opresc folosirea tuturor medicamentelor și să las cazul meu în întregime Domnului. La 10 Iunie, Fratele Branham și Fratele Seward s-au rugat pentru mine din nou și Domnul m-a vindecat, Laudă numelui Lui Sfînt! Odată mai înainte Fratele Branham m-a uns pentru încovoieri slabe. Așa mă dureau picioarele încât ca să umblu pentru mine era o tortură. Dar de cînd am fost uns, picioarele mi-au devenit mai tari, și astăzi eu pot umbla distanțe lungi cu mai puțină incomoditate a picioarelor decît atunci cînd umblam numai un sfert înainte de ungere. și eu doresc să adaug că aceasta nu este prima mea experiență cu vindecarea Divină. Cu douăzeci și unu de ani în urmă, am participat la o adunare condusă de Rev. C.H. Erickson în Columbus, Ind. Alții au fost vindecați de diferite boli și după cum eu sufeream de un caz rău de cataractă pentru multă vreme și aveam o umflătură pe ochiul drept astfel că aceasta mi-a acoperit parțial vederea (și cu timpul aceasta m-ar fi orbit), eu, de asemenea, i-am cerut Domnului să mă facă bine și El m-a făcut. Eu nu am mai fost supărat niciodată de nici una din aceste boli. Eu am primit această binecuvîntare și pe scaunul meu, așa cum eu nu am solicitat rugăciunile Reverendului Erickson. Eu am fost martor la vindecări și am auzit și citit mărturiile altora. Cu aproape doi ani în urmă eu am trecut pe lîngă o casă lîngă Prospect, Ky. Un micuț, bebeluș bolnav era întins pe o paletă în curte și mama lui mi-a spus că el era trecut de patru luni și a fost bolnav toată viața lui scurtă. El era foarte slab și nu putea să ia hrană fără ca să strige de durere. Duminica următoare eu i-am spus Fratelui Branham despre copil. El și adunarea s-au rugat pentru bebeluș, și cîteva săptămîni mai tîrziu am trecut iarăși pe lîngă această casă și m-am interesat despre bebeluș. Acesta devenea bine și lua greutate. Eu am intrat înăuntru să-l văd, și el lăua hrană și aceasta îi plăcea întra-devăr. Este scris că Tatăl nostru ceresc i-a dat fiului Său Isus Cristos, toată puterea în ceruri și pe pămînt,

și i-a dat Lui un nume deasupra oricărui nume, și Petru a spus că aceasta era în numele Lui, prin credință în numele Lui, că omul olog a fost vindecat la Poarta Templului. Aceasta este în același nume glorios că aceste lucruri minunate sănătate astăzi. și cînd noi sănătate vindecați prin rugăciunea de credință, aceasta nu este singura binecuvîntare pe care o primim noi, ci aceasta duce cu ea asigurarea iertării păcatelor. Iacob 5:15.

Mulțumesc lui Dumnezeu că noi avem în această lume de necazuri de astăzi, bărbați ca Fratele Branham, Erickson, John Sproul și alții la care Duhul le-a dat darul vindecării Divine. Isus Cristos este același ieri, azi și în veci. și El este tot așa de încântare și voie să ne vindece ca atunci cînd El a propovăduis Evanghelia Împăratiei și a vindecat pe oameni cu o mie nouă sute de ani în urmă. Eu am văzut-o pe Joan Gray, copilașă care era bolnavă în 26 August. Ea este acum trecută de 27 luni și este cît se poate de bine și sănătoasă.

Al vostru în Isus Cristos.

G.W. Jones, 705 E. Maple St., Jeffersonville, Ind.

Dragi prieteni, acolo sănătate alții care au fost vindecați și ar dori să-și dea mărturisirea ca martori la puterea lui Dumnezeu însă noi nu avem spațiu pentru aceasta chiar acum în această carte mică. Aceste mărturii care au fost date sănătate ca să vă încurajeze să credeți pe Isus Cristos și să-l cunoașteți ca Mîntuitorul și Vindecătorul vostru.

Mulți care citesc Biblia, zic, "Dacă eu trăiam numai în timpul Bibliei, eu aş fi mers la Isus și El m-ar fi ajutat." Prietene, el este aici astăzi să te ajute, întocmai același cum era el în ziua aceea. Crede numai Duhul Sfînt, El este Martorul lui Isus. Te rog, chiar unde ești, crede-L, și tu vei fi vindecat.

PREDICĂ

Textul nostru se află în Isaia, 53:5.

“El a fost străpuns pentru păcatele noastre, și zdrobit pentru fărădelegea noastră. Pedeapsa care ne dă pacea era peste El și prin rănilor lui sîntem tămăduiți.”

Acum prieteni, Biblia spune, “Că prin rănilor Lui sîntem vindecați.” Și noi vom admite că noi încă avem iertare a păcatelor noastre prin vărsarea sîngelui Lui, indiferent de ce am făcut noi. De ce? Deoarece aceasta era în ispășire, voi ziceți. Nu erau și rănilor Lui pentru Vindecare în ispășire? Atunci dacă ispășirea pentru vindecare și-a pierdut puterea, atunci voi sănțeți în păcatele voastre; căci, ispășirea, pentru păcatele voastre a fost făcută de același Sînge de la același om la același loc, la același timp, în aceeași zi.

Atunci voi va trebui să spuneți că ele lucrează împreună sau amîndouă sănț fără efect.

Nu, prietene, tu crezi pe Isus întocmai la fel pentru vindecarea ta cum crezi pentru păcatele tale, și ispășirea va avea același efect. Aceasta va lucra pentru tine în ambele căi, cînd tu crezi că aceasta a fost făcută pentru tine în această zi tot aşa de bine ca pentru acei în ziua aceea.

Întocmai cum tu mergi în jos pe rîu să traversezi pe feribot, tu îi vezi pe alții traversînd, astfel de ce nu poți tu? Tu nu mergi la căpitanul acelui vapor să-l întrebi dacă vaporul va face călătoria sau nu. Tu îți plătești doar biletul, urci sus și te așezi. Atunci aceasta depinde de cîrmaci să te ducă dincolo de rîu.

Aceasta este aceeași metodă prin Vindecarea Divină, tu îi vezi pe alții fiind făcuți bine și tu deasemeni poți fi vindecat. Dar du-te la Isus. Biletul în acest caz este credința, atunci aceasta depinde de Isus să te conducă peste.

Oh, frate și soră, credeți în El, voi deasemeni puteți fi vindecați. Ziua Minunilor nu este trecută pentru cei ce cred că nu este.

Care este primul lucru pe care îl faceți când voi planificați un picnic? Voi luați vechiul almanah al doamnelor și vedeți dacă în ziua aceea almanahul spune că vremea va fi ploioasă sau frumoasă. Atunci voi să veți bucura dacă aceasta spune că-i frumoasă. Apoi veți zice, "Noi vom planifica picnicul pentru ziua aceea." Voi veți cumpăra toată mîncarea voastră și să pregătiți pentru excursie numai pentru că almanahul zice "frumoasă."

Oh, frate și soră, voi puneți atât de multă credință într-un almanah, de ce nu puteți voi crede în Cuvîntul lui Dumnezeu? Țineți minte că Dumnezeu întotdeauna a avut pe unii care au crezut, de ce nu ați fi voi unul dintre ei acum? Citiți Marcu 16 și vedeți că ultima poruncă dată bisericii a fost să vindece pe bolnavi. El a zis "Și aceste semne vor urma pe cei ce cred."

Dacă biserică voastră spune că ei cred și semnele nu urmează, atunci conform cu Cuvîntul lui Dumnezeu ei nu cred.

Întrebați pe cineva astăzi ca un bun semn al unui credincios și ei vor indica pe cineva într-o bună stare socială. Unul care plătește bine la farfurie de colectă. Oh prietenul meu, unii dintre ei nu știu mai mult despre Dumnezeu decât știe un Hottentot despre o noapte Egipteană, și unii dintre ei sănătăți bine șlefuiți și ieșiți din seminarii. Dar tu nu trebuie să fii un învățat ca să cunoști pe Dumnezeu. Dar tu trebuie să faci mai mult decât cei mai mulți dintre ei, tu trebuie să crezi și dacă tu crezi semnele din Marcu 16, 17–18 te vor urma așa cum a spus Isus că vor urma.

Amintiți-vă că în Marcu 16 spune propovăduiți Evanghelia la fiecare făptură. Voi puteți spune, "Frate Branham, ce este Evanghelia ca noi să putem cunoaște dacă noi o avem sau nu. Este aceasta Cuvîntul?"

Pavel a spus că Evanghelia vine la noi nu numai în cuvînt ci prin Puterea și Demonstrarea Duhului Sfînt. Atunci nu va trebui ca voi să aveți Puterea Duhului Sfînt să demonstrați acele semne din Marcu 16?

Întoarceți cu mine la 2 Timotei, Capitolul 3 și să vedem cum spune Duhul Sfînt că în zilele din urmă oamenii vor avea o formă de evlavie dar vor tăgădui puterea, și de la astfel de oameni Biblia spune să vă depărtați.

Nu este acela un semn că noi trăim în zilele din urmă? Oamenii neagă puterea de vindecare și să fie astfel eliberați de păcat.

Bisericile sănătate de reci încit termometrul coboară la șaizeci sub zero [în grade Farnheit–Trans.] Voi nu puteți avea biruință și să practicați Vindecare Divină împreună cu partide de cărți și țigări. Unii oameni merg la biserică Dumineacă dimineața cu un trabuc mare în gură arășind ca un juncan de Texas fără un corn. Cuvântul ne spune ca noi să ne curățim de toate necurățile. Oh frate, întoarceți-vă de la lucrurile voastre lumești și slujiți lui Dumnezeu. Atunci el își va permite să umbli pe calea Lui de Sfîntenie despre care a vorbit în Isaia Capitolul 35.

Dacă cineva îți-ar aduce ordin de plată 70.000.00 de dolari tu ai începe să te bucuri. Dacă eu te-aș întreba de ce erai să de fericit tu ai răspunde că ai 70.000.00 de dolari. Dacă eu m-aș îndoii tu mi-ai înmîna ordinul de plată. Dacă eu aș zice că aceasta era doar o bucată de hîrtie cu scris pe ea tu repede ai răspunde că acolo trebuie să fie 70.000.00 de dolari depozitați cu Guvernul Statelor Unite înainte ca ordinul să fie scris și că de aceea guvernul îl va garanta.

Cunoașteți atunci că Iacob 5:14 zice că rugăciunea de credință va mîntui pe bolnav. Voi ați putea spune că aceea era numai hîrtie cu scris pe ea. Dar frate, toate Cerurile garantează Biblia.

Cînd voi citiți Cuvântul Lui amintiți-vă că promisiunea este pentru voi. Atunci începeți să vă bucurați și să credeți iar El vă va vindeca.

El este același Dumnezeu azi și în veci. Amin.

(Publicată în Engleză în anii 1940. Retipărită în 1991.)

Treducere Românească publicată în 1992

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC Nr. 280, JUD. TIMIS COD 307361 ROMANIA

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org